

1) 60% na nagrody dla wybitnie wyróżnionych zespołów i grup we współzawodnictwie zespołowym, grupowym i międzyzakładowym;

2) około 20% na nagrody dla pracowników wybitnie wyróżniających się we współzawodnictwie pracy;

3) do 20% na propagandę i organizację współzawodnictwa.

§ 6. Kwotą, wymienioną w § 3 pkt. c), dysponuje Zakładowy Komitet Współzawodnictwa Pracy na podstawie preliminarzy, zatwierdzonych przez Główny Komitet Współzawodnictwa Pracy, na następujące cele:

1) 70% na nagrody dla wyróżnionych w indywidualnym i zespołowym współzawodnictwie pracy;

2) około 20% na nagrody specjalne, gotówkowe bądź rzeczowe dla wybitnie wyróżniających się we współzawodnictwie pracy indywidualnym lub zespołowym;

3) do 10% na propagandę i organizację współzawodnictwa pracy.

§ 7. Kwota, przewidziana w § 6 pkt. 1), powinna być wykorzystana w części wyrażającej stosunek liczbowy pracowników uczestniczących we współzawodnictwie indywidualnym i zespołowym do całości załogi. Kwoty niewykorzystane, pozostają do dyspozycji Głównego Komitetu Współzawodnictwa Pracy, który dysponuje nimi zgodnie z postanowieniami § 5.

§ 8. 1. Wysokość i ilość nagród w zakładzie pracy ustala Zakładowy Komitet Współzawodnictwa Pracy w porozumieniu z Dyrekcją Zakładu:

a) dla wyróżnionych we współzawodnictwie indywidualnym

nagrody w granicach:

I od 6.000 — 10.000 zł,

II od 3.000 — 6.000 zł,

III od 2.000 — 3.000 zł.

b) dla wyróżnionych we współzawodnictwie zespołowym, lub całości zespołu, do użytkowania wg uznania członków wyróżnionego zespołu.

2. Suma nagród w ramach współzawodnictwa indywidualnego i zespołowego w zakładzie nie może przekroczyć kwoty, przewidzianej w § 6 pkt. 1) i 2).

§ 9. Wypłata nagród w zakładzie powinna nastąpić niezwłocznie po ustaleniu i ogłoszeniu wyników współzawodnictwa pracy. Za gospodarowanie funduszem odpowiedzialne są Główne Komitety wzgl. Zakładowe Komitety Współzawodnictwa Pracy w ramach udzielonych im kompetencji.

§ 10. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Centralna Rada Związków Zawodowych unormują w drodze instrukcji sposób dokonywania wypłat oraz sprawozdawczość i kontrolę.

§ 11. Wykonanie uchwały zleca się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz poszczególnym ministrom.

§ 12. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane regulaminy i instrukcje odnoszące się do dysponowania funduszem współzawodnictwa pracy.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Mine

485.

UCHWAŁA

PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1950 r.

w sprawie wypłaty przez niektóre zakłady pracy zasiłków pieniężnych, przysługujących z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

1. Zakładom pracy zatrudniającym ponad 150 pracowników zleca się obliczanie i wypłatę zasiłków pieniężnych (chorobowych, domowych, szpitalnych, położowych, pogrzebowych oraz pokarmowych dla pracowników), przysługujących z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

Zasiłki pokarmowe dla członków rodzin wypłacać będą nadal ubezpieczalnie społeczne.

2. Zakłady pracy będą wypłacać zasiłki pieniężne z własnych funduszy na rachunek terenowo właściwych ubezpieczalni społecznych.

Zasiłki chorobowe, domowe, położowe, szpitalne oraz pokarmowe dla pracownic winny być wypłacane w terminach wypłaty wynagrodzeń pracowniczych lub wypłaty zaliczek na wynagrodzenie, a zasiłki pogrzebowe —

bezwzględnie po wniesieniu roszczenia przez uprawnioną osobę. Wypłata powinna nastąpić w pełnej wysokości, a w wyjątkowych wypadkach — w formie zaliczki, jeżeli sprawa wymaga wyjaśnień i dowodów.

3. Właściwe banki finansujące wzgl. kontrolujące działalność poszczególnych zakładów pracy zapewnią tym zakładom, w razie potrzeby, odpowiednie fundusze umożliwiające dokonywanie wypłat zasiłków.

4. W terminach płatności składek ubezpieczeniowych zakłady pracy będą przeprowadzać rozliczenie z ubezpieczalniami społecznymi z tytułu wypłaconych zasiłków pieniężnych.

5. Rada Zakładowa lub Zarząd Koła Związku Zawodowego w danym zakładzie pracy będzie czuwać nad prawidłowością i sprawnością obliczania i wypłaty zasiłków pieniężnych dla uprawnionych pracowników.

6. Koszty, związane z czynnościami przy obliczaniu i wypłacie zasiłków pieniężnych, będą ponoszone przez właściwe zakłady pracy.

7. Szczegółowy tryb postępowania przy wypłacie zasiłków pieniężnych przez zakłady pracy oraz sposób przeprowadzania rozliczeń określi szczegółowa instrukcja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wydana w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej, a w zakresie sposobu przeprowadzania rozliczeń ponadto za zgodą Ministra Skarbu.

8. Uchwała niniejsza dotyczy również zakładów pracy nie zatrudniających 150 pracowników, o ile uprzednio przejęły już wypłatę zasiłków dla swych pracowników, lub innych zakładów pracy, które na wspólny wniosek miejscowej Ubezpieczalni Społecznej i Rady Zakładowej lub Zarządu Koła Związku Zawodowego zgodzą się przejść na system wypłaty zasiłków pieniężnych w zakładzie pracy.

9. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Mine

486.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 marca 1950 r.

w sprawie przesunięcia terminu nadesłania pierwszego sprawozdania z wykonania Planu inwestycyjnego na rok 1950 oraz w sprawie przesunięcia terminu wydania zarządzeń wykonawczych przez inwestorów centralnych.

Na podstawie §§ 5 i 12 ust. 1 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 r. o programie prac statystycznych na rok 1950 (Monitor Polski Nr A-34, poz. 397) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terminy, określone w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 marca 1950 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej (Monitor Polski Nr A-34, poz. 398) — przesuwa się, jak następuje:

1) Pierwsze sprawozdania (raporty i analizy) oraz sprawozdania (raporty) zbiorcze, o których mowa w § 18 ust. 2, powinny być sporządzone i przesłane: miesięczne za kwiecień, a kwartalne za I kwartał 1950 roku w terminie do dnia 20 maja 1950 r.

2) Inwestorzy centralni wydadzą, po uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, zarządzenia wykonawcze, o których mowa w § 18 ust. 3 w terminie do dnia 15 kwietnia 1950 r.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 25 marca 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski

487.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 marca 1950 r.

w sprawie miesięcznej sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie §§ 6 i 12 ust. 1 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 r. o programie prac statystycznych na r. 1950 (Monitor Polski Nr A-34, poz. 397) zarządza się, co następuje: